

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 13C/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121277628
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Franková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:6121277628.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňa JUDr. Eva Franková v právnej veci žalobcu: Winners Group, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 73, 821 05 Bratislava, IČO: 44 092 890, zast. Advokátska kancelária IILC, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 73, 821 05 Bratislava, IČO: 47 257 229 proti žalovanej: Z.. B.. P. D., H.. XX.XX.XXXX, C. F. XXXX/XX, XXX XX R., zast. JUDr. Viktória Hajduová, advokátka, so sídlom Lúčna 2305/47, 075 01 Trebišov, IČO: 45 008 639 o zaplatenie 2.832,49 Eur s prísl. takto

rozhodol:

- I. Konanie, čo do sumy 376,27 Eur súd z a t a v u j e.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovanej súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa žalobca pôvodne domáhal zaplatenia sumy 1.425,91 Eur z titulu vrátenia vyplatených provízií žalovanej na základe Zmluvy o spolupráci (ďalej len „Zmluva“), ktorú s ňou uzatvoril dňa 14.06.2014 podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, lebo žalovaná vykonávala v prospech žalobcu finančné sprostredkovanie v zmysle zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, za čo jej žalobca poskytoval dohodnutú odmenu.

2. V priebehu konania žalobca rozšíril žalobu na 2.832,49 Eur s prísl. a súd o jeho návrhu rozhodol uznesením sp. zn. 13C/10/2021-124 zo dňa 11.11.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.11.2021. Žalobca nárok na vrátenie vyplatených provízií odôvodnil čl. V. ods. 3 a 4 Zmluvy zo dňa 14.06.2014.

3. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Už v odpore, ktorý podala proti platobnému rozkazu vydaného v upomínacom konaní Okresným súdom C.Á. C. popierala všetky skutočnosti, o ktoré žalobca žalobu oprel. Bránila sa tým, že od 30.06.2018 nie je so žalobcom v žiadnom zmluvnom vzťahu, Zmluva bola ukončená ňou, výpoveďou. Bránila sa tým, že čl. V. ods. 3 je v príkrom rozpore s dobrými mravmi a pravidlami poctivého obchodného spisu lebo ona nevie ovplyvniť, čo sa deje so zmluvami po skončení spolupráce so žalobcom, nie je preto možné, najmä pokiaľ ju vypoľ žalobca zo systému, aby zodpovedala za zrušenie, resp. zánik produktovej zmluvy, ktorá bola priradená inému spolupracovníkovi WG po ukončení spolupráce s ňou. Bránila sa aj tým, že zo žaloby absolútne nevyplýva, či sú splnené podmienky na vrátenie vyplatených odmien, či bola žalobkyňa (a ak áno, tak v akej výške) povinná vrátiť svojmu zmluvnému partnerovi odmenu, ktorá sa má viazať na činnosť spolupracovníka. Zároveň namietala odkaz žalobcu na prílohu k Zmluve tvrdiac, že žiadna z týchto príloh nie je opatrená jej podpisom, nedostala sa do jej vedomia ani v čase spolupráce, Zmluvu podpísala 14.06.2014 a okrem nej nepodpísala žiadne ďalšie dodatky, preto nie je nimi viazaná. Zároveň namietala aj tvrdenie žalobcu

o uskutočnení jednostranného zápočtu jeho pohľadávky voči nej ako Biznis partnerovi, a to z toho dôvodu, že so žalobcom viedla súdny spor na Okresnom súde C. P. pod sp. zn. 51Cb/157/2018 o vyplatenie odmien z rezervného fondu, v ktorom konaní bola úspešná a žalobca bol zaviazaný zaplatiť jej 3.202,05 Eur s prísl., a preto je zavadzajúce tvrdenie žalobcu ohľadom jeho jednostranného zápočtu jeho pohľadávky voči jej osobe, lebo to mohol dávno učiniť pokiaľ by svoju pohľadávku považoval za dôvodnú a spôsobilú zápočtu.

4. Žalobca sa k odporu vyjadril podaním zo dňa 10.06.2021, zdôraznil, že medzi ním a žalovanou existoval zmluvný vzťah založený zmluvou o spolupráci zo dňa 14.06.2014 a bol oficiálne potvrdený zápisom žalovanej pod č. XXXXXX v databáze NBS, v registri podriadených finančných agentov v troch sektoroch. Žalovaná bola vo všetkých troch zaregistrovaná práve pre žalobcu, teda spoločnosť Winners Group a.s. Tento zmluvný vzťah bol ukončený na základe výpovede žalovanej ku dňu 30.06.2018. Bolo to rozhodnutie žalovanej, ktoré žalobca akceptoval. Žalobca nemal dôvod brániť jej v styku s klientmi, ktorým v mene spoločnosti Winners Group a.s. sprostredkovala nejakú produktovú zmluvu ani sa nijako nesnažil o ukončenie zmluvného vzťahu so žalovanou. Práve naopak, prvý pokus žalovanej o ukončenie Zmluvy výslovne odmietol. Zdôraznil, že ním požadované zaplatenie neprináležiacich odmien v žiadnom prípade nepredstavuje osobnú pomstu žalobcu voči žalovanej za ukončenie zmluvného vzťahu proti jeho vôli a nejde ani o sankcionovanie žalovanej za prípadné porušenie nejakého zmluvného záväzku. Oprávnenie žalobcu na uplatnenie jeho práva na vrátenie neprináležiacich (častí) vyplatených odmien mu vyplýva priamo zo Zmluvy a je úplne nezávislé na možnostiach, prípadne vôli Biznis partnera reálne ovplyvňovať trvanie produktových zmlúv. Zdôraznil, že žalovaná suma predstavuje objektívne zostavený sumár odmien, ktoré boli žalovanej vyplácané zálohovo hneď po splnení prvých dvoch kritérií stanovených na ich výplatu (sprostredkovanie produktovej zmluvy zo strany žalovanej a prijatie dohodnutej provízie zo strany zmluvného partnera WG na účet WG). Aby však bol nárok žalovanej na prijatie celej vyplatennej odmeny aj obhájený, bolo potrebné, aby daná produktová zmluva pretrvala minimálne po dobu 25 kalendárnych mesiacov odo dňa začiatku jej platnosti v opačnom prípade vznikla každému Biznis partnerovi spoločnosti Winners Group a.s. povinnosť vyplatenú odmenu (alebo jej časť) vrátiť. Žalobca tvrdil, že to vyplýva z čl. V., ods. 3 a 4 Zmluvy a tiež z čl. IV. Prílohy č. 3 Zmluvy s názvom Sadzobník odmien, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy. Tvrdil, že bez ohľadu na to, ktorý druh odmeny je Biznis partnerovi v danom prípade stornovaný (vstupná/následná/sieťová odmena), vždy ide presne o ten druh odmeny, ktorý mu bol predtým za predmetnú produktovú zmluvu zálohovo vyplatený. U žalovanej sa všetky žalobou uplatňované storná týkajú jej predtým vyplatených získateľských odmien. Námietku žalovanej, že okrem Zmluvy nepodpísala žiaden dodatok, a teda nie je nimi viazaná ani žalobcom predloženými prílohami považoval žalobca za účelovú snahu poprieť platnosť zmluvných dokumentov, ktoré ju na vrátenie neprináležiacich odmien zaväzujú a tým sa vyhnúť povinnosti platiť. V tejto súvislosti poukázal na čl. IX., ods. 1 a ods. 3 Zmluvy, kde sú výslovne vymenované všetky prílohy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, ktorú žalovaná podpísala.

K námietke premlčania vznesenej žalovanou v konaní uviedol, že žalovaná počas celého štvorročného trvania zmluvného vzťahu so žalobcom, údajne neodovzdanie Príloh nenamietala. Rovnako u žalobcu nikdy nereklamovala odmeny, ktoré jej boli každomesačne vyplácané a tieto počas trvania jej zmluvného vzťahu so žalobcom prevzala vo výške 40.688,96 Eur. Ak by predmetné Prílohy neboli súčasťou uzavretej Zmluvy, neexistoval by ani relevantný podklad na vyplácanie odmien za výkon finančného sprostredkovateľa. Žalobca uviedol, že nie je zrejmé, na ktoré ustanovenia príslušných právnych predpisov sa žalovaná odvoláva, preto sa k námietke premlčania nevedel relevantne vyjadriť.

5. Žalovaná v podaní zo dňa 29.06.2021 (č.l. 85) opakovane zdôrazňuje, že nárok žalobcu namieta pre jeho neurčitosť, nejasnosť, nakoľko nie je zrejmé, akým spôsobom dospel žalobca k výške žalovanej sumy, z čoho tento jej nárok pozostáva, a preto je žaloba neodôvodnená. Zdôraznila, že nikdy nepodpisovala žiadnu Prílohu k Zmluve a už vôbec nie v takom znení ako bola doručená konajúcemu súdu a pokiaľ táto príloha má tvoriť neoddeliteľnú súčasť Zmluvy, má byť k zmluve pripojená a opatrená podpisom žalovanej, aby bola právne záväzná.

Poukázala na ustanovenie § 132 ods. 1 CSP, a to povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť sporových strán v nadväznosti na to, že žalobca dospel k výške žalovanej sumy, z ktorého by bolo jednoznačne možné vyvodiť opodstatnenosť jeho nároku a že boli splnené podmienky na vznik povinnosti žalovanej vyplatené odmeny vrátiť. Ním predložený dôkaz v podobe tzv. „položkovitý rozpis neprináležiacich odmien“ nie je spôsobilým dôkazom, lebo z neho nevyplývajú rozhodné v skutočnosti a síce na podklade čoho uplatňuje žalobca spornú pohľadávku, či je daný dôvod na vrátenie odmeny žalovanou a ak, tak z čoho to vyplýva.

Žalovaná sa bránil aj tým, že ak žalobca uvádza, že žalovaná suma predstavuje objektívne zostavený sumár odmien, ktoré jej boli vyplácané zálohovito hneď po splnení dvoch kritérií na ich výplatu, tak táto skutočnosť nie je žalobcom preukázaná, ako ani fakt, že produktová zmluva mala pretrvať minimálne po dobu 25 kalendárnych mesiacov odo dňa začiatku jej platnosti, nakoľko v čl. V., ods. 1, písm. b) Zmluvy je uvedená iba doba trvania zmluvného vzťahu.

Zároveň poukázala na čl. V., ods. 3 Zmluvy, podľa ktorého je žalobca oprávnený započítať si jednostranne takúto odmenu proti pohľadávke Biznis partnera na odmenu voči žalobcovi a takýto zápočet sa reálne uskutočňoval žalobcom každý mesiac tak, ako to vyplýva z jednotlivých daňových dokladov, kde jej boli storná za zrušené zmluvy pravidelne mesačne jednostranným zápočtom odpočítané z odmeny, ktorá jej mala byť vyplatená.

Trvala na tom, že vzťah sporových strán sa riadi len Zmluvou o spolupráci zo dňa 14.06.2014, ktorá je opatrená jej podpisom, keďže aj žalobca udáva, že časové verzie príloh zmluvy nie sú ním opatrené. V zmluve nie je žiadna zmienka o výpočte prípadných storien a žalobca nepreukázal ani skutočnosť uvedenú čl. V., písm. b), bod 5.

Poukázala na konanie vedené na OS C. P. o zaplatenie 3.202,05 Eur s prísl. sp. zn. 51Cb/157/2018, v priebehu ktorého konania mala u žalobkyne stále neoprávnené zadržané finančné prostriedky, v ktorom konaní jej žalobca doručil list, obsahom ktorého bola žiadosť o započítanie vzájomných pohľadávok. Zmätočné je preto konanie žalobcu, a to v tom, že v Zmluve je uvedené, že je oprávnený uskutočniť jednostranný zápočet a v pripojenom podaní zo dňa 04.02.2020 ju žiadal o udelenie súhlasu na započítanie pohľadávok. Takto zmätočne žalobca konal počas celého obdobia ukončenia spolupráce, čo vyplýva aj z pripojených dokladov a najmä odpovede na jej výzvu, keďže žalobca jej zamedzil prístup do elektronického systému a nemohla ovplyvniť chod a životnosť zmlúv, o čom svedčila žiadosť žalobcu zo dňa 25.06.2018, v ktorej je takisto uvedené, že do toho času nezanikla žiadna z produktových zmlúv, ktoré sprostredkovala ona a rovnako nedošlo ani k omeškaniu so zaplatením dohodnutého poistného či inej platby. Následne už nemala prístup do elektronického systému z čoho vyplýva, že nemohla obhajovať chod produktových zmlúv.

6. Zo Zmluvy o spolupráci uzavretej podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že ju uzatvorili strany sporu dňa 14.06.2014 (č.l. 44), na základe ktorej sa (čl. II. žalovaná ako Biznis partner) zaviazala vykonávať pre žalobcu finančné sprostredkovanie v zmysle zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a žalobca sa zaviazal poskytnúť dohodnutú odmenu.

Z čl. V. - Odmena Biznis partnera vyplýva, že Biznis partner má za vykonávanie činnosti nárok na odmenu podľa Sadzobníka odmien, ktorý tvorí Prílohu č. 3 tejto Zmluvy.

Odmena pozostáva z nasledujúcich položiek:

- a) vstupná odmena,
- b) následná odmena.

Z čl. V. bod 3 Zmluvy vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli, že v prípade, ak klient WG, ktorého vyhľadal Biznis partner a ktorý na základe následnej činnosti WG uzavrel produktovú zmluvu so zmluvným partnerom, zrušil produktovú zmluvu, ktorú uzatvoril so zmluvným partnerom alebo si klient neplní svoje povinnosti vyplývajúce z produktovej zmluvy alebo klient zmenil produktovú zmluvu a na základe tejto zmeny bolo určené nižšie plnenie klienta voči zmluvnému partnerovi, Biznis partnerovi zaniká nárok na odmenu. Ak však už bola odmena Biznis partnerovi vyplatená, WG je oprávnená započítať si jednostranne takúto odmenu proti pohľadávke Biznis partnera na odmenu voči WG a v prípade, ak jednostranný zápočet nie je možné uskutočniť, je Biznis partner povinný vrátiť vyplatenú odmenu WG do 14 dní odo dňa zaslania výzvy zo strany WG na vrátenie odmeny.

Podľa čl. V. bod 4 Zmluvy Biznis partner je povinný vrátiť odmenu WG i v prípade, ak na základe príslušnej zmluvy uzavretej medzi WG a zmluvným partnerom bola WG povinná vrátiť zmluvnému partnerovi svoju odmenu podľa takejto zmluvy uzavretej so zmluvným partnerom, viazajúcej sa k činnosti Biznis partnera, za ktorú by mal Biznis partnerovi vzniknúť alebo vznikol nárok na odmenu podľa tejto zmluvy.

Z čl. IX. bod 1 - Záverečné ustanovenia Zmluvy vyplýva, že zmluva sa stala platnou a účinnou dňom jej podpísania oboma zmluvnými stranami. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú jej prílohy: Príloha č. 1 - produktový plán, Príloha č. 21 - plán kariéry a postupu a Príloha č. 3 - sadzobník odmien.

7. Zo sumáru provízie pre: XXXXXX D. P. (č.l. 9-39) vyplýva, že aké provízie požaduje žalobca voči žalovanej za celé obdobie spolupráce u žalobcu, čo vyčíslil na 1.425,91 Eur.

8. Z výzvy na vrátenie neprináležiackej odmeny zo dňa 15.02.2021 (č.l. 40) vyplýva, že žalobca predtým, než sa obrátil s nárokom na súd, vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 1.425,91 Eur, a to na základe čl. V. ods. 3, 4 Zmluvy, lebo ako Biznis partner je povinná vrátiť mu už vyplatenú zálohu na budúcu odmenu.

9. Zo žiadosti o zánik zmluvy o spolupráci dohodou zo dňa 07.05.2018 súd konštatuje, že žalovaná požiadala žalobcu o ukončenie zmluvného vzťahu dohodou ku dňu 20.05.2018.

10. Z oznámenia žalobcu zo dňa 10.05.2018 vyplýva, že neakceptuje navrhovanú dohodu o ukončenie Zmluvy o spolupráci so žalovanou.

11. Z výpovede zo dňa 18.05.2018 vyplýva, že žalovaná dala výpoveď zo Zmluvy o spolupráci zo dňa 14.06.2014 bez uvedenia dôvodu. Výpovedná lehota je v zmysle čl. IX. ods. 3 Zmluvy jednomesačná a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dni, v ktorom bola výpoveď doručená druhej zmluvnej strane. Z toho dôvodu zmluvný vzťah zaniká ku 30.06.2018.

12. Z oznámenia žalobcu zo dňa 22.05.2018 vyplýva, že berie výpoveď Zmluvy o spolupráci na vedomie.

13. Z Prílohy č. 3 Zmluvy o spolupráci - Sadzobník odmien (č.l. 74) zo dňa 01.01.2009 súd konštatuje, že v čl. IV.- Storno odmeny zmluvné strany dohodli, že spolupracovníkovi zaniká nárok na odmenu podľa čl. III. Sadzobníka odmien v prípade, ak následkom alebo v súvislosti s tým, že dôjde k porušeniu alebo ukončeniu platnosti produktových zmlúv alebo zmluvy klienta, na uzavretie ktorých sprostredkoval kontaktné údaje spolupracovník, vznikne WG z dôvodu takéhoto porušenia alebo skončenia platnosti sprostredkovaných zmlúv povinnosť vrátiť odmenu WG alebo jej časť zmluvnému partnerovi. Pri zániku nároku na odmenu zároveň dochádza na účely plnenia kritérií kariérneho postupu v súlade s plánom kariéry k odpočítaniu príslušného počtu jednotiek evidovaných na stavovom konte spolupracovníka dosiahnutých v súvislosti so sprostredkovanými zmluvami.

14. Z čl. IV. bod 5.1 vyplýva, že storno a zníženie ziskateľskej odmeny v prípade finančného produktu - bežné platenie poisťných zmlúv bolo dohodnuté takto:

V prípade odstúpenia od poisťnej zmluvy alebo ak je poisťná zmluva zrušená v priebehu prvého roka svojej platnosti, prípadne pokiaľ nie je poisťné plnenie zaplatené za prvých 13 mesiacov od dátumu začiatku poisťovania založeného poisťnou zmluvou alebo dátum zmeny poisťného, zaniká spolupracovníkovi nárok na ziskateľskú odmenu. Ak je poisťná zmluva stornovaná v období od 13 mesiacov do 25 mesiacov svojej platnosti alebo nie je poisťné plne zaplatené za 25 mesiacov trvania poisťnej zmluvy, zaniká nárok na 50 % realizovanej ziskateľskej odmeny. Ak dôjde k zrušeniu poisťnej zmluvy do jedného mesiaca od zaplatenia mimoriadneho poisťného, zaniká nárok na 100 % ziskateľskej odmeny.

15. Z odpovede žalobcu na výzvu na zaujatie stanoviska zo dňa 25.06.2018 (č.l. 89) súd konštatuje, že žalobca oznámil žalovanej, že v čase od doručenia jej výpovede, t. j. odo dňa obmedzenia prístupu žalovanej do informačného systému žalobcu až do dňa 25.06.2018 nezanikla žiadna z produktových zmlúv sprostredkovaných žalovanou a rovnako nedošlo ani k omeškaniu so zaplatením dohodnutého poisťného, resp. inej dohodnutej platby.

16. Zo zoznamu stornovaných produktových zmlúv vystaveného MetLife Europe d.a.c. pobočka poisťovne z iného členského štátu so sídlom v C. zo dňa 21.07.2021 (č.l. 105) súd konštatuje, že táto spoločnosť potvrdila, že nižšie uvedené produktové zmluvy predčasne zanikli a z toho dôvodu si spoločnosť MetLife Europe d.a.c. uplatnila voči žalobcovi nárok na vrátenie neprináležiackej časti zálohovo vyplatenej provízie. V tomto zozname sa uvádzajú produktové poisťné zmluvy v počte 18 kusov s uvedením ich čísla, čísla návrhu a poisťníka.

17. V súvislosti s predloženým listinným dôkazom - Zoznam stornovaných produktových zmlúv od finančného partnera spoločnosti MetLife žalobca uviedol, že ide o dôkaz, ktorý nemal slúžiť na preukázanie výšky žalobcom uplatneného nároku, nakoľko na to slúži priložený Sumár provízií a Prehľad o stornovaných produktových zmluvách pripojený k návrhu na zmenu žaloby. Práve v ňom je prehľadne uvedené, za ktorú produktovú zmluvu bolo z akého dôvodu, kedy a v akej výške bolo storno uplatnené. Zoznam MetLife bol predložený súdu na preukázanie toho, že za predmetné produktové zmluvy si voči žalobcovi uplatnil storno provízie jeho zmluvný partner poisťovňa MetLife, a teda, že došlo k splneniu

povinnosti podľa čl. IV., ods. 1 Prílohy č. 3 Zmluvy - Sadzobník odmien. V súvislosti s výškou uplatnenej storno provízie poukázal na Sumár provízií a Prehľad o stornovaných produktových zmluvách, ktoré podľa žalobcu výšku uplatneného nároku spoľahlivo preukazujú. Odmietol tvrdenie žalovanej, že žalobca požaduje storno provízie, ktoré už boli v minulosti realizované. Žalovaná si bola vedomá povinnosti vrátiť neprináležiacu províziu v prípade naplnenia dôvodov vyplývajúcich zo Zmluvy, ktorú po štyroch rokoch trvania zmluvného vzťahu účelovo v konaní spochybňuje.

18. Žalovaná v podaní zo dňa 22.11.2021 (č.l. 128) sa bráni neurčitou, nejasnou žalobou lebo z nie je zrejmé akým spôsobom dospel žalobca k výške žalovanej sumy, z čoho tento nárok pozostáva, a tak je podľa nej žaloba neodôvodnená, lebo žalobca nepredložil relevantne dôkazy o tom kedy malo dôjsť k stornovaniu a akých zmlúv, z ktorých storien údajne vypočítal výšku istiny.

V tomto podaní žalovaná vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku po doručení uznesenia o pripustení a rozšírení žaloby s poukazom na ustanovenie § 391, § 392a a nasl. Obchodného zákonníka. Opakovane poukázala na ustanovenie § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku v súvislosti s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou sporových strán v nadväznosti na to, že žalobca doposiaľ nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by bolo jednoznačne možné vyvodiť opodstatnenosť nároku a že boli splnené podmienky a vznik povinnosti žalovanej.

Opakovane poukazuje na list žalobcu zo dňa 25.06.2018, z ktorého vyplýva, že v tom čase nezanikla žiadna z produktových zmlúv, ktoré žalovaná sprostredkovala a nedošlo ani k omeškaniu so zaplatením dohodnutého poistného, či inej platby, z čoho vyplýva, že k porušeniu povinnosti zo strany žalovanej nijako nedošlo. Za zmätočné označila aj tvrdenie žalobcu v tej súvislosti, že dňa 04.02.2020 písomne žiada žalovanú o udelenie súhlasu na započítanie pohľadávok podľa čl. V., ods. 3 Zmluvy lebo ak v tom čase bol možný zápočet, mal ho žalobca vykonať čo neurobil.

19. K námietke premlčania sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 27.12.2021 (č.l. 133), kde poukazuje na ust. §§ 391, 392a a nasl. Obchodného zákonníka, t.j., že pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné. Žalovaná však úmyselne, účelovo opomína, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená Zmluva, v ktorej si zmluvné strany jasne dohodli podmienky vrátenia storno provízie ako aj lehotu na jej vrátenie. V zmysle čl. V., ods. 3 Zmluvy bola žalovaná povinná vrátiť ňou hájenú zálohovo vyplatenú časť odmeny do 14 dní odo dňa zaslania výzvy na vrátenie žalobcom. Žalobca výzvu na vrátenie neprináležiackej odmeny zaslal žalovanej dňa 15.02.2021, ktorú žalovaná prevzala dňa 17.02.2021 a vzhľadom k tomu, že premlčacia doba je štvorročná, začala plynúť dňa 04.03.2021 ale žaloba bola podaná dňa 24.03.2021, teda včas preto nárok premlčaný nie je.

V súvislosti s obranou žalovanej, že chod produktových zmlúv po ukončení zmluvného vzťahu so žalobcom, resp. po zamedzení jej prístupu do informačného systému žalobcu nemohla ovplyvniť žalobca uviedol, že storno zálohovo vyplatenej provízie nie je sankcia ani forma spôsobenej škody. Ide o zmluvnú povinnosť žalovanej ako Biznis partnera vrátiť časť zálohovo vyplatenej odmeny, na ktorej poskytnutie sa nárok neobhájil. Oprávnenie žalobcu na uplatnenie jeho práva mu vyplýva priamo zo zmluvných dokumentov a je úplne nezávislé na možnostiach prípadne vôli žalovanej ako Biznis partnera reálne ovplyvniť trvanie produktových zmlúv.

20. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 28.01.2022 prehlásil, že žalobca nedisponuje poistnými zmluvami, ktoré by preukazovali, za sprostredkovanie ktorých poistných zmlúv požaduje žalobca od žalovanej vrátenie vyplatených odmien, lebo sú u zmluvného partnera ale dôkazom o tom, že za tieto uzatvorené zmluvy požadujú vrátenie vyplatených odmien, je Zoznam stornovaných faktúr. Tvrdil, že poistné zmluvy skutočne zanikli a dôkazom o tejto skutočnosti je doklad od spoločnosti MetLife.

21. Právny zástupca žalovanej na tomto pojednávaní zotrval na svojom stanovisku, v zmysle ktorého je nárok neurčitý, žaloba je nezrozumiteľná. Bránil sa tým, že zo žiadneho listinného dôkazu predloženého žalobcom nevyplýva, že predmetné poistné zmluvy, za ktoré sa žiada storno odmena, boli uzatvorené prostredníctvom žalovanej. V tejto súvislosti poukázala na poistnú zmluvu s p. Z. K., číslo zmluvy XXXXXXXX, ktorá mala byť podľa dokladu z č.l. 72 uzatvorená dňa 23.01.2017 a splátky mali byť uhradené v počte 18. V tejto súvislosti nie je zrejmé, či bolo zaplatených 18 po sebe nasledujúcich splátok alebo 18 splátok bez ohľadu na to, kedy sa platili, a k ukončeniu zmluvného vzťahu malo dôjsť v júni 2018, teda v čase, keď ešte zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou trval. Ak je tomu tak, mohlo dôjsť k vyrovnaní storno odmeny formou zápočtu, lebo to ešte bolo možné počas zmluvného vzťahu vysporiadať. Napriek tomu žalobca k tomu nepristúpil.

Žalovaná namietala aj uzatvorenie poisťných zmlúv s klientmi H. D., M. C., Z. G., Z. U., nakoľko ide o samostatných Biznis partnerov. Zároveň poukázala v rámci obrany na Zmluvu uzatvorenú s A. C. a G. K., u ktorých sprostredkovanie uzatvorenia zmlúv žalovaná nepopierala ale tvrdila, že pri už boli vykonané storná odmeny počas zmluvného vzťahu so žalobcom, o čom súdu predložila aj dôkazy. Predložila výpis z provízií pre XXXXXX Z. D. P. za obdobie 01.02.2018 - 15.02.2018, dátum vyhotovenia dokladu 09.03.2018, v ktorom sa uvádzajú skutočnosti týkajúce sa A. C. a storno odmena vo výške 336,24 Eur. Predložila výpis z provízie pre XXXXXX Z. D. P. za obdobie 16.11.2017 - 30.11.2017, dátum vyhotovenia dokladu 09.03.2018, ktorý sa týka storna odmeny pre G. K. vo výške 64,70 Eur + 30,18 Eur, lebo p. K. platila poisťné aj pre svoju maloletú dcéru H. G.. Ide o dôkazy preukazujúce tvrdenie žalovanej, že storná odmeny z týchto zmluvných vzťahov už boli riešené v priebehu spolupráce so žalovanou, a teda nemôžu byť opakovane požadované žalobcom.

Zároveň poukázala na listinný dôkaz nachádzajúci sa na č.l. 38-39 súdneho spisu, na ktorom sú uvedené len určité dátumy, výplaty a saldá ale nie je zjavné ku ktorým zmluvám ich treba priradiť, preto nie je jasné, na základe ktorých zrušených poisťných zmlúv bola vyčíslená pôvodne žalovaná suma 1.425,91 Eur z titulu storna odmien a ako k nej žalobca dospel, teda ako ju vypočítal. Podanie považuje za nezrozumiteľné. Poukázala na ďalšie nezrovnalosti, ktoré vyplývajú jednak zo žaloby, ale aj zo Zmluvy a následne zistených dôkazov predložených žalobcom, ktoré neodôvodňujú ani nepreukazujú jeho tvrdenia v konaní, a preto poukazujúc na ust. § 153 CSP navrhla súdu, aby žalobu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom v konaní.

22. Žalobca podaním zo dňa 11.02.2022 reagoval na konštatovanie súdu v súvislosti s predloženými listinnými dôkazmi, ktoré považoval za nezrozumiteľné a podal nasledovné vysvetlenie:

Produktová zmluva, o ktorú sa v konkrétnom prípade jedná, je označená číslom návrhu zmluvy s uvedením mena a priezviska konkrétneho poisťníka. Ďalej sa tam nachádza dátum podpísania zmluvy, počet uhradených mesačných splátok, údaj dokedy bolo poisťné uhradené, výška storna v percentách, výška zaplatenej odmeny, výška storna, na ktoré žalobcovi vznikol nárok voči žalovanej, výška storna, ktorá bola voči žalovanej uplatnená počas trvania zmluvnej spolupráce so žalovanou a výška storna, na ktorú má žalobca voči žalovanej z danej produktovej zmluvy ešte nárok ako aj dôvod, pre ktorý produktová zmluva zanikla.

To, že došlo k uzavretiu všetkých produktových zmlúv, za ktoré žalobca žiada od žalovanej storno odmien, podľa žalobcu preukazuje to, že za uzatvorenie týchto zmlúv obdržala zálohovo vyplatené odmeny, čo žalovaná nepoprela. Doba trvania predmetných produktových zmlúv vyplýva z údaju o počte uhradených mesačných splátok poisťného, z toho údaju zároveň vyplýva aj výška storna, na ktoré vzniklo žalobcovi právo. Opakovane poukazuje na sumár provízií, pri ktorých je žalovaná povinná vrátiť storno odmeny. V sumáre je jasne uvedené, v ktorom mesiaci, ktorého roka storno vzniklo, a teda preukazuje, že storná vznikli po ukončení spolupráce so žalovanou (30.06.2018), a teda neboli započítané s jej prípadnou odmenou. Skutočnosť, že žalobca žiada od žalovanej úhradu storien za produktové zmluvy, pri ktorých bolo storno generované až po zániku spolupráce žalobcu a žalovanej preukazuje potvrdenie o stornovaní odmien zmluvného partnera žalobcu spoločnosť Met-Life zo dňa 03.02.2022.

V súvislosti s produktovými zmluvami klientov H. D., M. C., Z. G., Z. U. žalobca uviedol, že ide o samostatných Biznis partnerov, ktorí majú nárok na tzv. ziskateľskú províziu a tzv. rozdielovú províziu. Na ziskateľskú províziu vznikne Biznis partnerovi nárok, ak sám sprostredkuje uzatvorenie produktovej zmluvy. Na rozdielovú odmenu vznikne Biznis partnerovi nárok, ak ide o obchod sprostredkovaný iným Biznis partnerom patriacim do jeho obchodnej štruktúry. Vyššie uvedené mená (poistených) spadajú do skupiny rozdielovej odmeny, ktorú získala žalovaná, nakoľko išlo o obchod sprostredkovaný Biznis partnerom patriacim do obchodnej štruktúry žalovanej. Žalobca poprel tvrdenia žalovanej, že by mala Biznis partnerka P. E. dostať odmeny, na ktoré vznikol nárok žalovanej.

V súvislosti s produktovou zmluvou poisťníka G. K., Č.. XXXXXXXXX uznal, že naozaj už bolo realizované storno počas trvania spolupráce so žalovanou, avšak nie v celej výške, ako mylne uvádza žalovaná ale iba vo výške 30,18 Eur, čo napokon vyplýva aj z predloženého dokumentu „výpis z provízie pre XXXXXXMX D. P.“. Žalovaná je preto naďalej povinná z titulu storna tejto produktovej zmluvy uhradiť 208,37 Eur, ktorú sumu od nej požaduje. Vo vzťahu k produktovej zmluve poisťníka G. K. Č.. XXXXXXXXX bolo naozaj realizované storno počas trvania spolupráce so žalovanou, ale nie v celej výške ako to ona uvádza, ale iba vo výške 64,71 Eur, čo vyplýva z výpisu provízií pre XXXXXXMX D. P., a teda naďalej z titulu storna tejto produktovej zmluvy si žalobca voči nej uplatňuje 141,37 Eur.

V súvislosti so storno uplatneného voči žalovanej za sprostredkovanie produktových zmlúv A. C. Č.. XXXXXXXX vo výške 124,73 Eur a produktovej zmluvy č. XXXXXXXX vo výške 156,65 Eur žalobca vzal žalobu späť a na vrátení týchto súm netrval.

23. Na pojednávaní dňa 13.04.2022 žalobca vzal žalobu čo do sumy 376,27 Eur späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť (suma 94,89 Eur vo vzťahu k produktovým zmluvám, ktoré boli uzatvorené s G. K. a suma 281,38 Eur, ktorá predstavuje odmenu za produktovú zmluvu uzatvorenú s A. C.). V prevyšujúcej časti na sume 2.456,18 Eur žalobca trval a túto sumu žiadal priznať s 8 % úrokom z omeškania odo dňa doručenia žaloby na súd do budúca a uplatnil si aj sumu 40,- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

24. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil.

25. Právny zástupca žalovanej počas celého konania argumentoval tým, že žalobca v konaní nepreukázal, že by produktové zmluvy, za ktoré žiada od žalovanej vrátenie vyplatených odmien, boli uzatvorené jej pričinením, teda ňou ako sprostredkovateľom okrem tých zmlúv, ktoré sú predmetom späťvzatia žaloby u p. K. B. A. C.. Mal za to, že žalobcom nebol predložený relevantný dôkaz na unesenie dôkazného bremena. Listinné dôkazy predložené vo forme sumáru vyplatených provízií považoval za nedostatočný dôkaz. Zdôraznili aj to, že žalobca nepredložil daňové doklady, ktorých súčasťou by mal byť aj výpis z týchto provízií a to je ďalší argument, pre ktorý je žaloba neurčitá, nepresná a nedôvodná. V súvislosti s potvrdením zo dňa 03.02.2022 č.l. 149, ktoré vydala žalobcovi spoločnosť Met-Life právna zástupkyňa uviedla, že z obsahu potvrdenia vyplýva výška storno odmien, kde táto spoločnosť uvádza, že poskytujú informácie o výškach storno odmien, dôvode storna a dátume generovania storno odmeny, čo je súčasťou Prílohy 1, ktorá je súčasťou menovaného potvrdenia. S touto spoločnosťou však žalovaná nebola v žiadnom zmluvnom vzťahu, a preto spoločnosť Met-Life ani nie je oprávnená riešiť otázku storno odmien. Na podporu svojho tvrdenia poukázala na článok V. bod 1, posledná veta ZoS, z ktorej vyplýva, že žalobca a spoločnosť Met-Life boli v zmluvnom vzťahu a pokiaľ má žalobca povinnosti z titulu vrátenia storno odmien svojmu obchodnému partnerovi, muselo to byť zmluvne podchytené. Namietala, že Potvrdenie a jeho Príloha I. neobsahujú špecifikáciu výšky storno odmien, teda nemajú žiadnu výpovednú hodnotu.

26. Právny zástupca žalobcu vysvetlil, že nie všetky produktové zmluvy, za ktoré boli žalovanej vyplatené odmeny, boli uzatvorené priamo žalovanou ale niektoré z produktových zmlúv sa uzatvorili osobami, ktoré patrili do jej skupiny, tak že z každých takýchto produktových zmlúv mala žalovaná nárok na provízie. V súvislosti s dokladom, ktorý sa nachádza na č.l. 150 - Príloha I k Zoznamu storno odmien uviedol, že tento doklad zaslal žalobcovi obchodný partner Met-Life a vzťahy medzi žalobcom a týmto obchodným partnerom sú súčasťou obchodného tajomstva, preto z potvrdenia nemôže vyplývať výška žiadnych odmien, a preto súdu predložili dôkaz, ktorý výšku odmien neobsahuje.

27. Z pripojeného spisu Okresného súdu C. P. sp. zn. 51Cb/157/2018 súd konštatuje, že na tomto súde sa viedlo konanie z podnetu P. D. voči Winners Group a.s. Bratislava o zaplatenie 3.202,05 Eur s prísl. Zaplatenia tejto sumy sa domáhala titulom bezdôvodného obohatenia, lebo v období špecifikovanom v žalobe jej neboli vyplácané odmeny za finančné sprostredkovanie z tzv. rezervného fondu v žalovanom rozsahu napriek tomu, že existoval medzi nimi zmluvný vzťah, z ktorého vyplývala povinnosť tieto odmeny jej vyplácať. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 51Cb/157/2018-164 zo dňa 15.04.2019, ktorým súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.202,05 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 08.06.2018 do zaplatenia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.01.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v C. sp. zn. 1Cob/129/2019-204 zo dňa 28.11.2019.

28. Po prevedení dokazovania súd právne uzatvára:

29. Podľa § 652 ods. 1 Obchodného zákonníka (OBZ), zmluvou o obchodnom zastúpení sa obchodný zástupca ako podnikateľ zaväzuje pre zastúpeného vyvíjať činnosť smerujúcu k uzatvoreniu určitého druhu zmlúv (ďalej len „obchod“) alebo dojednávať a uzatvárať obchody v mene zastúpeného a na jeho účet a zastúpený sa zaväzuje zaplatiť obchodnému zástupcovi províziu.

30. Podľa § 662 ods. 1 OBZ, nárok na províziu zanikne, ak je zrejmé, že obchod medzi zastúpeným a treťou osobou sa neuskutoční a ak jeho neuskutočnenie nie je dôsledkom okolnosti, za ktoré zodpovedá zastúpený, ak z obchodu nevyplýva niečo iné.

31. Podľa § 662 ods. 2 OBZ, provízia, ktorá už bola uhradená, musí sa vrátiť, ak nárok na ňu zanikol podľa odseku

32. Podľa § 2 ods. 5 z.č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, finančné sprostredkovanie vykonávané podľa tohto zákona je podnikaním.

33. Podľa § 6 ods. 1 cit. zák., finančným agentom je osoba so sídlom, miestom podnikania alebo umiestnením organizačnej zložky na území Slovenskej republiky, ktorá vykonáva finančné sprostredkovanie na základe písomnej zmluvy s finančnou inštitúciou alebo na základe písomnej zmluvy so samostatným finančným agentom. Finančným agentom v sektore poistenia alebo zaistenia je osoba so sídlom alebo ústredím na území Slovenskej republiky, ak ide o právnickú osobu alebo osoba s trvalým pobytom alebo prechodným pobytom a miestom podnikania na území Slovenskej republiky, ak ide o fyzickú osobu. Finančný agent nemôže vykonávať finančné poradenstvo.

34. Podľa § 8 ods. 1 cit. zák., viazaný finančný agent vykonáva finančné sprostredkovanie na základe písomnej zmluvy s finančnou inštitúciou, pričom v tom istom čase môže mať viazaný finančný agent uzavretú písomnú zmluvu iba v jednom sektore, najviac s jednou finančnou inštitúciou; to neplatí pre sektor poistenia alebo zaistenia, v ktorom môže mať viazaný finančný agent uzavretú písomnú zmluvu najviac s jednou poisťovňou vykonávajúcou len životné poistenie a zároveň najviac s jednou poisťovňou vykonávajúcou neživotné poistenie.

35. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

36. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

37. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

38. V konaní bolo nesporne preukázané, že medzi stranami sporu vznikla dvojstranná zmluva o obchodnom zastúpení, pričom ich vzájomný vzťah je vzťahom obchodnoprávnym, ktorý sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka a špeciálne zákonom o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve č. 186/2009 Z.z., nakoľko výkon činnosti finančného sprostredkovania je podnikaním. Predmetom zmluvy bolo zo strany žalovanej ako viazaného finančného agenta vykonávať činnosť v oblasti sprostredkovania poistenia v rozsahu určenom v čl. III. Zmluvy z č. 186/2009 Z.z. Zmluva z č. 186/2009 Z.z. vznikla žalobcovi povinnosť vyplácať jej províziu.

Táto skutočnosť v konaní nebola sporná a bola preukázaná Zmluvou o spolupráci zo dňa 14.6.2014

39. Podľa Zmluvy a Prílohy č. 3 - Sadzobníka odmien, (ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, ktorú žalovaná podpísala, teda platí a je potrebné vychádzať z nej) sa odmena vyplácala zálohovite - preddavkovo, t. j. ak Produktová zmluva nezotrvala v platnosti po dobu minimálne 25 mesiacov, tak nárok na odmenu partnerovi zanikol a tento bol povinný províziu vrátiť. Z vyššie uvedených listinných dôkazov vyplynulo, že žalobca mohol žiadať o vrátenie vyplatených odmien za každú zmluvu alebo zápočtom alebo do 14 dní na základe výzvy.

40. V konaní nebolo sporné ani to, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu zanikol výpoveďou žalovanej z mája 2018, a to k 30.06.2018.

41. Z článku V., bod 3, 4 Zmluvy a Prílohy č. 3 vyplýva povinnosť Biznis partnera vrátiť vyplatenú odmenu. Žalobca však v konaní nepredložil dôkaz, ktorý by preukázal vznik a zánik zmluvného vzťahu s poisťovňami, ktorí uzatvorili produktové zmluvy pričinením žalovanej, nepreukázal výšku storno odmien pri každej produktovej zmluve, teda to, či došlo k uzatvoreniu poistnej zmluvy, za ktorú žalobca požaduje vrátenie vyplatených odmien, či ide o produktovú zmluvu, ktorej uzatvorenie sprostredkovala žalovaná výlučne sama alebo prostredníctvom iných osôb (v rámci svojej skupiny a pod.). Nebolo preukázané, že od ktorých produktových zmlúv si žalobca odvodzuje nárok na vrátenie vyplatených odmien. Nebolo zrejmé ani to či ide o vrátenie vyplatených odmien alebo rozdielovej provízie. Žalobca v

konaní nepredložil ani jednu produktovú zmluvu, ktorá by preukazovala jeho tvrdenie o tom, že ide o odmeny vyplatené žalovanej na základe konkrétnych produktových zmlúv, ktorú skutočnosť žalovaná rozporovala.

42. Súd konštatuje, že preukázanie existencie poisťných zmlúv nemožno nahradiť (suplovať) žiadnym iným dôkazom, napr. zoznamom provízií alebo jeho prílohou alebo potvrdením iného než zmluvného partnera žalovanej, preto súd musel konštatovať, že žalobca v konaní svoje tvrdenia nepreukázal. Vzhľadom k tomu, že pri každej produktovej zmluve, za ktorú žalobca žiadal vyplatenie storno odmien, žalovaná rozporovala jednak to či tento zmluvný vzťah bol uzatvorený jej pričinením, resp. aj to v akom rozsahu by mala byť vrátená provízia a namietala nielen základ, ale aj výšku takto požadovanej vyplatených odmeny, bolo na žalobcov, aby predložil hodnoverné dôkazy, ktoré by bez pochyb preukazovali jeho tvrdenie v tomto smere.

43. Tvrdenia žalobcu nemohol súd považovať za preukázané, lebo ním predložené listinné dôkazy, a to Sumár provízií (č.l. 9) ani Prehľad o stornovaných poisťných zmluvách (č.l. 72) ako ani Potvrdenie o výške storno odmien (č.l. 149 + príloha I č.l. 150) nepreukazujú uzatvorenie poisťných zmlúv žalovanou s klientom, nepreukazujú ako bolo poisteným platené poisťné, v akom rozsahu a kedy došlo k zániku poistenia, teda ku ktorému dňu nastala právna skutočnosť, z ktorého zakladá nárok žalobcu na vrátenie vyplatených odmien žalovanou, teda ani nárok nebol v konaní nesporne preukázaný, nie to ešte jeho výška. Nepreukazujú to, že kedy a v akom rozsahu vyplatil žalovanej odmeny pri každej produktovej zmluve, či v priebehu trvania Zmluvy boli provízie sčasti stornované, ak áno v akom rozsahu a pod.

44. Tvrdenia žalobcu považoval súd za zmätočné aj z toho dôvodu, že sám žalobca listom zaslaným žalovanej uznal, že k 25.06.2018 nezanikla žiadna poisťná zmluva, ktorú sprostredkovala žalovaná, hoci z ním predloženého dokladu Prílohy I (č.l. 150) vyplýva opak tohto tvrdenia, lebo pri viacerých poisťných zmluvách sa uvádza, že posledné poisťné bolo zaplatené pred 25. júnom 2018, teda tieto poisťné zmluvy museli zaniknúť ešte počas existencie Zmluvy o spolupráci medzi stranami sporu, a preto žalobca mal a mohol vykonať zápočet a vysporiadať sa so žalovanou spôsobom, ktorý ako prvý v poradí vyplýva zo Zmluvy, ktorá bola medzi nimi uzatvorená.

45. Zároveň je potrebné poukázať aj na iné významné skutočnosti, ktoré vzbudzujú pochybnosti o dôvodnosti žaloby a jeho výške, a to že žalovaná preukázala, že počas trvania Zmluvy žalobca stornoval odmenu u G. K. dvakrát, napriek tomu v konaní žiadal o ďalšie storno vo vzťahu k jej poisťnej zmluve, čo v ostatnom podaní žalobca uznal, hoci opäť platí, že tieto zanikli do 25.06.2018, teda mal a mohol vykonať zápočet, čo neurobil.

46. Zároveň v tejto súvislosti je dôležité poukázať aj na to, že žalobca sám v priebehu konania uznal námietky žalovanej a v ostatnom podaní oznámil súdu, že netrvá na vrátení odmeny za poisťné zmluvy K. A. C. vo výške 124,73 Eur + 156,65 Eur čo opäť preukazuje to, že jeho podklady a evidencia sú chybné, zmätočné a neprehľadné.

47. Po vykonanom dokazovaní súd konštatuje, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, lebo v konaní nepredložil dôkazy, na základe ktorých bolo možné zistiť, pri ktorých produktových zmluvách došlo k naplneniu zmluvnej podmienky zakladajúcej nárok žalobcu na vrátenie vyplatených odmien, v akej výške a nebolo tak isto možné verifikovať existenciu zmluvného vzťahu medzi žalobcom a poistenými osobami, dĺžku zmluvného vzťahu, dôvod jeho ukončenia ako ani čas zániku produktovej zmluvy čo malo v konečnom dôsledku vplyv na výsledok konania a zamietnutie žaloby pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom v konaní. Súd tvrdenia žalobcu vyhodnotil ako nepreukázané a žalovanou úspešne popreté.

48. Súd zdôrazňuje, že v sporovom konaní, ako je aj toto konanie, sa uplatňuje prejednáca zásada, podľa ktorej je zásadne vecou strán sporu tvrdiť rozhodujúce skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť (navrhovať) dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť, dôkazné bremeno). Zákon ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti. Okruh rozhodujúcich skutočností je určený hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán. Táto právna norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena, t. j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodujúce preukázané a súčasne určuje aj nositeľa dôkazného bremena. V závislosti na hypotéze právnej normy má každá zo strán sporového konania samostatnú (vlastnú) povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť,

a teda aj z toho vyplývajúce odlišné a samostatné bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. (viď rozhodnutia NS SR 5Obo/52/201, 5cdo/35/2013, 3Cdo/116/2012).

49. Dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva a má tiež jedine procesný účel. Jeho zmyslom je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie v spore (či už dohodu nečinnosti strany sporu, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovených v § 157 a § 132 ods. 1 CSP, resp. dostal sa do situácie dôkaznej núdze alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Zákon vymedzuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany závislé do konania, ktorý je určovaný výsledkami vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nebolo preukázané (v tom zmysle, že ho súd nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je nepriaznivé rozhodnutie v neprospech tej strany, v záujme ktorej bolo podľa hmotného práva preukázať tvrdenú skutočnosť. Dôkazné bremeno je teda typickým inštitútom, ktorý súdu umožňuje rozhodnúť v tzv. dôkaznej núdzi.

50. Pre úplnosť súd udáva, že povinnosť predkladať dôkazy s výpovednou hodnotou nemožno zakryť prenesením povinnosti na súd v tom zmysle, aby predložené nezrozumiteľné dôkazy súd prácne lúštil, „dešifroval“ „hľadal vysvetlenia na tvrdenia strany sporu“ ak strana sporu predloží nezrozumiteľný výstup zo svojej elektronickej databázy vo forme počítačového súboru dát s množstvom údajov, ktoré sú „základom“ ale pre súd nemajú žiadnu výpovednú hodnotu lebo im dostatočne neporozumel. Žalobca poznal predbežné právne posúdenie veci súdom, vedel, že ním predložené dôkazy jeho tvrdenia nepreukazujú, mohol predložiť také dôkazy, ktoré by bez pochyb a zrozumiteľne, chronologicky a logicky zdokladovali a preukazovali ním tvrdené skutočnosti, ale neurobil tak. Z dôvodov vyššie uvedených súd žalobu, pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom, zamietol.

51. K námietke žalovanej, že nepodpísala Prílohu č. 3 Zmluvy preto, nebola nie je ňou viazaná súd dodáva, že Príloha č. 3 bola súčasťou Zmluvy, ktorú žalovaná podpísala preto bola uzročená s tým, že sa na základe nej bude vyplácať jej provízia a odmena, k čomu aj došlo. Počas štyroch rokov existencie zmluvného vzťahu medzi ňou a žalobcom to fungovalo takýmto spôsobom, a preto dnes žalovaná nemôže tvrdiť, že ide o neplatné zmluvné dojednanie, lebo ho osobitne nepodpísala. V tomto zmluvnom vzťahu žalovaná vystupovala ako podnikateľka, niesla riziko podnikania, nemožno na ňu aplikovať normy spotrebiteľského práva, t. j. žalovaná nemôže požívať zvýšenú ochranu v tomto zmluvnom vzťahu lebo v ňom nevystupovala ako spotrebiteľ. Zároveň je potrebné uviesť, že po celú dobu trvania Zmluvy prijímala plnenia od žalobcu práve na základe tohto Sadzobníka odmien a Prílohy č. 3, ktorej platnosť nikdy nenamietala a vyplácané plnenia na základe nich prijímala.

52. Žalovaná vzniesla v konaní námietku premlčania, a preto sa ňou súd musel zaoberať.

53. Podľa § 387 ods. 1 OBZ, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

54. Podľa § 391 ods. 1, 2 OBZ,

(1) Pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

(2) Pri právach uskutočniť právny úkon plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa právny úkon mohol urobiť, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

55. Podľa § 392 ods. 1, 2 OBZ, (1) Pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

(2) Pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku.

56. Pri posúdení námietky premlčania súd skúmal kedy mohla začať plynúť premlčacia lehota na uplatnenie nároku na súde. Vychádzajúc z rozhodnutia Krajského súdu v S. sp. zn. 6Cob/4/2021 začiatok plynutia premlčacej lehoty sa viaže na okamih, kedy sa tzv. storno provízia objavila v províznej zostave

žalobcu. Zo Zmluvy o spolupráci však povinnosť vrátiť províziu má žalobkyňa po 14 dňoch po odoslaní výzvy na jej vrátenie. Poukazujúc na princíp zmluvnej voľnosti obsiahnutý v § 262 ods. 2 Obchodného zákonníka, zmluvne dojednanie strán sporu treba rešpektovať preto ak výzvu na vrátenie storno provízií žalovaná prevzala 17.02.2021, mala 14 dní na to, aby dobrovoľne provízie vrátila, teda do 03.03.2021 mala provízie vrátiť a od 04.03.2021 je v omeškaní s vrátením storno odmien a týmto dňom si mohol prvýkrát žalobca uplatniť nárok na súde. Žalobu podal v apríli r. 2021, teda počas štvorročnej premlčacej lehoty preto nárok nie je premlčaný.

Ak by však súd vychádzal z právneho názoru vysloveného v rozhodnutí KS S. sp.zn. 6 Cbo/48/2021, začiatok plynutia premlčacej doby by viazal na okamih, kedy sa storno odmeny objavili v províznej tabuľke žalobcu. Ani v tomto prípade by však nárok premlčaný nebol, lebo ako prvá sa v províznej tabuľke žalobcu objavila storno odmena v novembri 2017 u G. K. + 4 roky premlčacej lehoty, teda táto by uplynula v novembri 2021 ale žaloba bola podaná oveľa skôr, v apríli 2021, pred uplynutím premlčacej lehoty. Ostatné provízie u ďalších klientov sa objavili v zostave žalobcu neskôr, teda ani vo vzťahu k ním by nárok premlčaný nebol.

57. Žalobca vzal žalobu počas konania čiastočne späť. Žalovaná s čiastočným späťvzatím súhlasila, a tak súd konanie v tej časti podľa § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP zastavil.

58. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CPS a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý v konaní úspech nemal. O výške trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 3 vyhotoveniach.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363 ods. 1 CSP).

2. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 356 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.